

Amterne eller for endnu mindre Landsdele, og det vil endnu meget mindre kunne opnaaes, hvis man har en Kaantebesthyrelse for hver Overformynderikreds. Jeg refererer mig i denne Sag til Erfaringen, og Alle de, der ere her tilstede, ville, hver i sin Kreds, have haft Exempler paa, hvorledes Umhyndige have mistet deres Penge, ligesom de ville vide, at Ingen er bleven draget til Ansvar derfor; de ville Alle vide, at kun, hvor der har fundet ligefrem Svig Sted eller en grovere Art af Forsømmelse, er der blevet paalagt Erstatning, men det er kun ganske undtagelsesviis. Naar man har at bestille med daglige Forretninger af den Art, veed man, hvor ofte Bærger spørge, hvor de skulle gaae hen og tage deres Myndlings Penge, thi vedkommende Overformynder siger, at han ikke kan gjøre for, at Tabet er lidt, da Burderingen stete i hans Formands Tid, og han er død og borte eller i en anden Egn af Landet, og saaledes vil det ogsaa gaae efter den nye Lov, naar Tab indtræde, navnlig ved Rjebstadsejendomme. Der er en Art Overformynderimidler, hvorpaa der ikke er lidt Tab, og hvorpaa der ikke kan lides Tab uden paa Grund af Conjunctionerne eller ved ligefremme Forsalfkninger, det er de Overformynderimidler, som bestaae i Pengeeffecter, og som ere forshnede med Forbudspaategning mod Overdragelse. Der er her talt om Creditforeningsobligationer, og det er min Overbeviisning, at Anbringelse i saadanne i det Hele taget er den sikreste Maade at sætte saadanne Summer fast paa. De Svingninger i Prisen, som disse Papirer ere underkastede, ere kun bethdelige under særdeles uheldige Forhold; men man vil kunne give den Umhyndige et saadant Papir ud af Overformynderiet, og han vil da kunne oppebie en gunstigere Tid, inden han realiserer. Jeg har i forrige Sessjon stillet det Forslag, at man skulde vende tilbage til Bærgemaalsinstitutionen og overlade Bærgen Besthyrelsen af den Umhyndiges Midler paa den Maade, at Pengene, forsaavidt de ikke anbringes i Creditforeningsobligationer, indsættes i gode, dertil autoriserede Banker eller Sparekasser, og at de Contrabøger, som udstedes for saadanne Indskud, af Amtmanden gives Forbudspaategning

imod at afhændes eller i det Hele taget at kunne komme i Circulation.

Naar man vælger Bankerne eller endnu mere Sparekasserne, behøver man aldeles ikke at spørge om nogen Reservecfond, thi i enhver Egn af Landet findes der Sparekasser, som have en meget stor Reservecfond, der aldeles sikrer Interessesenterne mod Tab, og det, vi skulle opnaae, er jo at sikke de Umhyndiges Midlers Tilstedeværelse og at sørge for, at de Umhyndige ikke lide noget Tab. Det er dog beshynderligt, at den Umhyndiges Arvemidler ikke skulde kunne indeftaae i Sparekasserne; til at modtage Skifte- midler anseer man enhverjomhelst Sparekasse eller Bank god nok, men naar Boet skal sluttes, er et saadant Institut ikke godt nok til Pengenes Opbevarelse. En stor Deel af alle Sparekassemidler bestaaer jo i Rindgaver fra Forældre eller andre Slægtninge til Børn, og disse Penge staae aldeles sikkert i dem, medens man ikke deri vil lade indsætte Arvemidler, som jo i Grunden have den selv samme Oprindelse som de nysnævnte Midler, blot med den Forskjel, at Arvemidlerne komme ind gjennem et Skiftehold. Naar den Umhyndige faaer sine Penge ud af Overformynderiet, hvad er saa det Første, Bærgen gjør? Det er, at han tager Capitalen og bærer den hen i en Sparekasse eller Bank, idet han siger til sig selv: Hvor skulde jeg kunne finde et sikker Sted at anbringe dem? Men er det da rigtigt at have en Lov, som tvinger den Umhyndige til at tage sine Penge som Skiftemidler ud af Sparekassen, medens han, naar han har fyldt sit 18de Aar, sætter dem ind igjen i den selvsamme Sparekasse? Saaledes ere de virkelige Forhold, og det er dem, jeg holder mig til. Jeg siger, at Papirer med Forbudspaategning ere de bedste, og jeg siger fremdeles: Lad Bærgen og Familien, naar Boet skal sluttes, træde til og bestemme, i hvilket Slags Papirer de ville have Arvemidlerne anbragte, og lad disse derpaa blive hos Bærgen, thi han skal repræsentere Faderen for den Umhyndige. Naar man gaar denne Vej, lader man Besthyrelsen af de Umhyndiges Midler vedblive at være en Familiefag, man drager den ikke ind under Staten og behøver ikke at gjøre alle disse Omstændigheder